

غنى سازی نان بروتشن با کنسانتره پروتئین ماهی کپور نقره ای (*Hypophthalmichthys molitrix*)

سهراب معینی^۱، الهام رحیم زاده^{*}^۲ و علی اصغر خانی پور^۳

۱- دانشکده علوم و فنون دریایی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی

۳- مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان، بندر انزلی

تاریخ پذیرش: ۸۸/۵/۲۸

تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۱

Enrichment of rotchen bread by fish protein concentrate of Silver carp (*Hypophthalmichthys molitrix*)

Moeini^۱, S.; Rahimzade^۲, E. & Khanipour^{۳,2}, A. S.

۱, 2. Faculty of Marine Science & Technology, Islamic Azad University, North Tehran Branch
3.Iranian Fish Processing Research Center, Bandar Anzali

Abstract

Today, the use of fish protein concentrate (FPC) for enrichment of bread has been attracted the attention of many of nutritionist. In this research, the effect of enrichment of brotchen bread by 2/5, 5, 7 and 10 percent of FPC was studied. According to the organoleptic test, the samples which contained 5 to 7 % FPC were accepted. The chemical tests on the reference sample showed that it contained 11/43% protein , 1/13% fat , 29/69% moisture and 2/014 % ash. The protein , fat , moisture and ash enriched samples by 5 and 7 percent of FPC increased by 15/36% , 1/14% , 34/27%, 2/22% and 17% , 1/15% , 36/25% , 2/425 respectively . On the other hand the results of farinograph test has shown that the absorption of moisture for dough contained 5 to 7 percent of FPC increased by 1-2%. The shelflife of the enriched samples was determined to be 48 hours. Regarding to the results of this study the enrichment of Brotchen bread by 5-7% of FPC of Silver carp is recommended

Keywords: Enrichment, fish protein concentrate, Silver carp, Brotchen bread.

چکیده

امروزه استفاده از کنسانتره پروتئین ماهی یا FPC (Fish Protein Concentrate) برای غنى سازی نان مورد توجه قرار گرفته است . در این تحقیق از کنسانتره پروتئین ماهی کپور نقره ای (*Hypophthalmichthys molitrix*) جهت غنى سازی نان بروتشن با افزودن مقادیر ۲/۵، ۵، ۷ و ۱۰ درصد استفاده شد. بر اساس آزمایش چشایی، نان حاوی ۵ و ۷ درصد FPC مورد قبول ارزیابان حرفه ای قرار گرفت. آزمایش های شیمیایی بر روی این دو نمونه و نمونه شاهد نشان داد که در نمونه شاهد درصد پروتئین، چربی، رطوبت و خاکستر به ترتیب : ۱۱/۴۳ ، ۱/۱۳ ، ۱/۳۶ و ۲/۹۶۹ و در نمونه حاوی ۵ درصد FPC : ۱/۱۴ ، ۱۵/۳۶ و ۳۴/۲۷ و نمونه حاوی ۷ درصد FPC : ۱/۱۵ ، ۱۷ و ۳۶/۲۵ و ۲/۴۲ درصد بود . نتایج آزمون فارینوگراف نشان داد که میزان جذب آب در خمیرهای حاوی FPC حدود ۱-۲ درصد افزایش یافت و همچنین مدت زمان نگهداری نمونه های غنى شده با ۵ و ۷ درصد FPC نیز تا ۴۸ ساعت تعیین گردید. لذا با توجه به نتایج به دست آمده، غنى سازی نان بروتشن با ۵ - ۷ درصد کنسانتره پروتئین ماهی کپور نقره ای پیشنهاد می گردد.

واژگان کلیدی

غنى سازی، کنسانتره پروتئین ماهی، ماهی کپور نقره ای، نان بروتشن

*مسئول مکاتبه elham.rahimzade@yahoo.com

مقدمه

کنسانتره پروتئین ماهی (FPC) یا Fish Protein Concentrate مخصوصی فرآوری شده از ماهی است که حاوی ارزش غذایی بالایی بوده و جهت مصارف انسانی و در شرایط کاملاً بهداشتی تولید می‌گردد. این محصول از نظر ظاهری پودری است سفید رنگ، بدون بو، بی مزه و بدون طعم ماهی که حاوی ۹۰ تا ۸۰ درصد پروتئین با کیفیت مناسب می‌باشد (Stilling, 1971). با توجه به این که سوء تغذیه ناشی از کمبود پروتئین و انرژی از جمله مهم ترین مشکلات موجود در اغلب کشورهای در حال توسعه است، لذا افزودن مقادیر کنترل شده ای از FPC به غذای روزمره افرادی که دچار کمبود پروتئین هستند، باعث رفع این نقصه می‌گردد (Spencer, 1971). همچنین با مصرف FPC مقادیر قابل ملاحظه ای از مواد معدنی مورد نیاز بدن که وجود آنها در غذای روزانه جهت حفظ تعادل بیولوژیکی و سلامت لازم است، نیز تامین می‌گردد که از جمله مهم ترین این مواد می‌توان به کلسیم، فسفر و ید اشاره نمود (Stilling, 1971). البته توصیه می‌شود که این ماده ارزشمند به موادی افزوده شود که هم غذای اصلی مردم را تشکیل می‌دهند و هم مردم نسبت به مصرف این غذاها تمایل نشان می‌دهند زیرا FPC سرشار از اسیدهای آمینه ضروری به خصوص متیونین و لیزین است (Stilling, 1971) و این مواد در ترکیب پروتئین غلات که در اکثر نقاط دنیا، خصوصاً کشور ما، غذای اصلی مردم می‌باشند به میزان کافی وجود ندارد. در واقع با توجه به این که استفاده راهبردی از منابع غنی از پروتئین، جهت بهبود وضعیت تغذیه ای توصیه می‌شود (El-Badawy, 1997)، لذا می‌توان از FPC به عنوان مکمل در فرآورده‌های حاصل از غلات مانند انواع نان‌ها، ماکارونی، کیک‌ها و بیسکویت‌ها استفاده نمود (FAO, 1986). نان به عنوان یک ماده غذایی ضروری، روزانه بخش اعظم پروتئین، انرژی، املاح معدنی و عمدۀ نمک طعام مورد نیاز مردم، به خصوص اشاره کم در آمد را تامین می‌نماید (مجتبه‌د، ۱۳۸۲). با توجه به محدودیت منابع، باید در جهت رفع نیازهای تغذیه ای مردم خصوصاً اشاره کم درآمد، از ساده ترین روش‌ها برای تامین مواد مورد نیاز آنها استفاده شود که یکی از این راه‌ها تهیه نان‌های مخصوص و غنی شده با پروتئین، املاح و ویتامین‌هاست (رجب‌زاده، ۱۳۸۰). از گذشته تا به حال توجه قابل ملاحظه ای به مصرف نان‌های غنی شده توسط اسیدهای آمینه خصوصاً لیزین، انواع دانه‌های روغنی و FPC گوناگون از تهیه نان‌های غنی شده توسط اسیدهای آمینه خصوصاً لیزین، "نان نوین" گزارش می‌دهند. در اوخر دهه ۱۹۶۰ میلادی، نانوایی‌های دولتی در هندوستان اقدام به تولید "نان نوین" نمودند که توسط اسیدآمینه لیزین و مواد معدنی غنی سازی می‌شد (Nikkila *et al.*, 1976). Yanez و همکاران (۱۹۶۹)، غنی سازی نان با ۳، ۶، ۹ و ۱۲ درصد FPC را انجام داده و گزارش کردند که FPC ارزش غذایی و بیولوژیکی غذاهای بر پایه غلات را به خوبی بهبود می‌بخشد. در بررسی‌های جداگانه‌ای که Nikkila و همکاران (۱۹۷۶) بر روی غنی سازی نان‌های عربی و هندی و Kvitka (۱۹۸۲) بر روی غنی سازی نان گندم و سایر محصولات پخت انجام دادند، گزارش شده است که در آردهای حاوی FPC نسبت به آرد‌های معمولی، به میزان آب بیشتری جهت ایجاد خمیر مطلوب نیاز است. از طرفی در تمامی مواد، پس از تهیه نان‌ها مشاهده شد که نان‌های غنی شده نسبت به نان‌های معمولی دارای رنگ تیره‌تری بود. لازم به ذکر است که مطالعات بی‌شماری در زمینه غنی سازی نان توسط سایر منابع پروتئینی مانند آرد سویا، آرد مالت، آب پنیر، انواع دانه‌های روغنی و ... انجام شده است ولی بر روی غنی سازی نان توسط کنسانتره پروتئین ماهی تا کنون مطالعه‌ای صورت نگرفته است. بنابراین تحقیق حاضر برای بررسی اثرات غنی سازی نان بروشن با مقادیر ۵، ۲/۵ و ۷ و ۱۰ درصد کنسانتره پروتئین ماهی بر روی ارزش غذایی و ویژگی‌های شیمیایی، عمل آوری و حسی فرآورده‌نهایی و تعیین نان قابل پذیرش، انجام شد.

مواد و روش ها

مواد مصرفی: ماهی کپور نقره ای، الکل ایزوپروپانول، آرد گندم، مخمر (کارخانه ایران ملاس)، بهبود دهنده (کارخانه نان سحر)، نمک طعام، آب، روغن مایع.

وسایل غیر مصرفی: ، آسیاب، هم زن اسپیرال مدل Kemper 2000 ، فر گردن پخت نان ، دستگاه فارینوگراف مدل Brabender 827504 ، دانه کلزا ، ترازوی حساس و غیر حساس ، دستگاه وکیوم .

کلیه مراحل استحصال کنسانتره پروتئین ماهی در مرکز ملی فرآوری آبزیان (بندر انزلی) و زیر نظر کارشناسان این مرکز انجام شد. در ابتدا ماهی کپور نقره ای تازه که درون تانکرهای Cold Sea Water (C.S.W) قرار داشتند پس از سر و دم زنی و تخلیه امعا و احشا داخلی و تولید فیله ماهی، توسط آب تمیز و بهداشتی مورد شستشو قرار گرفتند. سپس فیله ماهی از دستگاه استخوان گیر ماهی مدل SEPAmatic عبور داده شد تا یک ترکیب چرخ شده و یکدست از گوشت خالص ماهی به دست آمده و پوست و استخوان ماهی نیز جدا شود. در مرحله بعد این ترکیب توسط الکل -۲-پروپانول و طی ۳ مرحله، چربی زدایی شد. در مرحله اول چربی زدایی، ماهی و الکل به مدت ۵۰ دقیقه در دمای محیط (18°C) مخلوط شده، سپس توسط صاف کردن با صافی با چشمی ۱۰۰ میکرون جدا شدند. در مرحله دوم، ماهی و الکل به مدت ۷۰ دقیقه درون بن ماری مدل GFL با درجه حرارت 90°C قرار داده شدند و در مرحله سوم چربی زدایی نیز ماهی و الکل به مدت ۷۵ دقیقه درون بن ماری با همان درجه حرارت قرار گرفتند. پس از صاف کردن نهایی ، ترکیب به دست آمده درون آون مدل Meraew با درجه حرارت 100°C به مدت ۱۲ ساعت قرار گرفت تا کاملاً خشک شود. پس از خشک شدن ترکیب حاصل آسیاب شد و در نهایت پودر شیری رنگ و یکدستی حاصل شد. کنسانتره پروتئین ماهی به دست آمده جهت تعیین میزان پروتئین، چربی، خاکستر و رطوبت مورد آزمایش شیمیایی قرار گرفت (پروانه، ۱۳۷۷). برای غنى سازى نان بروتشن با کنسانتره پروتئین ماهی، ۴ تیمار آزمایشی با مقادیر مختلف از FPC در نظر گرفته شد. جهت پخت نان از آمیختن ۴ کیلوگرم آرد، ۴۰ گرم نمک طعام، ۱۶ گرم بهبود دهنده، ۲۴ گرم مخمر، ۲۰ گرم روغن مایع، ۲۰۰۰ گرم آب و بسته به تیمار های مورد نظر ($2/5$ ، 5 ، 7 و 10 درصد FPC) به ترتیب از 25 ، 50 ، 70 و 100 گرم FPC، خمیر نان تهیه شد. تخمیر اولیه در دمای محیط و به مدت ۵ دقیقه انجام شد. سپس خمیر به چانه های 60 گرمی تقسیم شده و جهت تخمیر ثانویه به مدت 40 دقیقه درون اتاق تخمیر با درجه حرارت 30°C و رطوبت 65 درصد قرار گرفت. سپس خمیرهای آماده شده جهت پخت به مدت 20 دقیقه درون فر گردن پخت نان با درجه حرارت 220°C قرار داده شد.

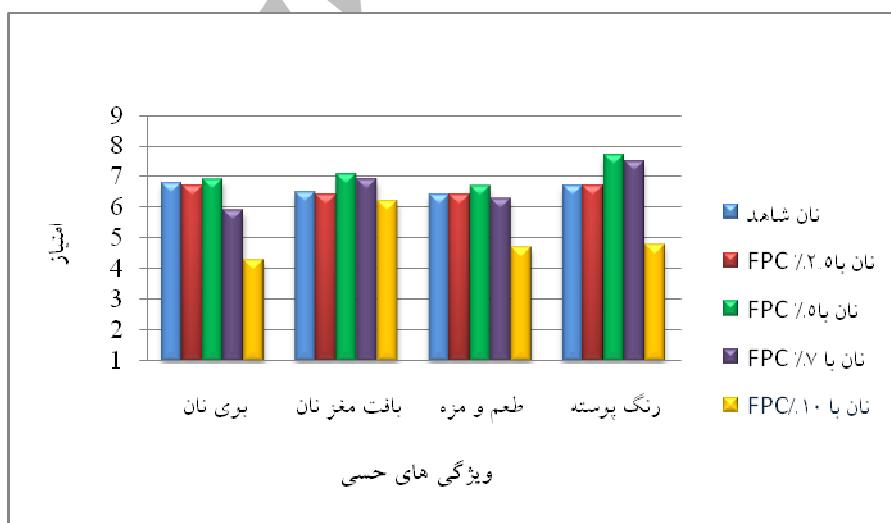
پس از تهیه نان ها کلیه آزمایش های مربوطه در مرکز پژوهش های غلات واقع در تهران انجام شد . جهت ارزیابی حسی، نان های مورد آزمایش (۴ تیمار واحد FPC) و نان شاهد (نمونه نان فاقد FPC) که در شرایط مشابه تولید شده بود) در اختیار 10 نفر ارزیاب متخصص چشایی قرار داده و از آنان خواسته شد که 4 خصوصیت طعم و مزه، رنگ پوسته، بافت مغز و بوی نان را بر اساس مقیاس 9 گانه مورد ارزیابی قرار دهنده، طوری که به بهترین نمونه در هر شاخص امتیاز 9 و به بدترین نمونه امتیاز 1 تعلق گیرد (Jellinek, 1985). پس از بررسی نتایج، تیمار 1 و 4 (نان های حاوی $2/5$ و 10 درصد FPC) به دلیل این که در ارزیابی حسی کمترین امتیازها را کسب نمودند، از تیمارهای مورد بررسی حذف شده و از تیمارهای 3 و 4 (نان های حاوی 5 و 7 درصد FPC) برای ادامه بررسی ها استفاده شد. نمونه های شاهد، 5 و 7 درصد FPC از لحاظ میزان پروتئین، چربی، رطوبت و خاکستر مورد آزمایش های شیمیایی قرار گرفت (پروانه، ۱۳۷۷). حجم مخصوص نان ها با استفاده از روش جابجا ی دانه کلزا (Paramithiotis, 1995) اندازه گیری شد. همچنین سنجش خواص فارینوگرافی خمیر آرد شاهد و تیمارهای 5 و 7 درصد FPC توسط دستگاه فارینوگراف با ظرف 300 گرمی و طبق روش AACC(1983) انجام شد. جهت

انجام آزمون بیاتی و به منظور تاثیر FPC بر روند بیاتی نان، نمونه‌های تهیه شده در دمای محیط و در فواصل زمانی ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت پس از پخت به روش آزمون اختصاص امتیاز مورد ارزیابی داوران قرار گرفت و از آنان خواسته شد که نمونه‌ها را از نظر بیاتی مورد ارزیابی قرار دهند، طوری که به نمونه بسیار تازه امتیاز ۶ و به نمونه بسیار بیات امتیاز ۱ تعلق گیرد (Piggott, 1984). جهت تجزیه و تحلیل آماری، داده‌ها به صورت میانگین و انحراف معیار گزارش شدند و اختلاف در سطح $P < 0.05$ معنی دار محاسبه شد. داده‌ها به صورت آماری و در یک مدل کاملاً تصادفی به وسیله تحلیل واریانس (ANOVA) و با استفاده از روش‌های استاندارد مورد تحلیل قرار گرفت (Panse, 1961).

نتایج

با انجام آزمون شیمیایی، کنسانتره پروتئین ماهی کپور نقره‌ای استحصال شده حاوی ۹۱/۵ درصد پروتئین، ۰/۰۳ درصد چربی، ۱/۳ درصد رطوبت و ۳/۳ درصد خاکستر بود. همچنین میزان پراکسید این فرآورده صفر و میزان TVN آن نیز ۱۲ میلی گرم در صد گرم اندازه گیری شد. در شکل (۱) نتایج ارزیابی حسی و بررسی خصوصیات رنگ پوسته، طعم و مزه، بافت مغز و بوی نمونه شاهد و نان‌های غنی شده با FPC ماهی کپور نقره‌ای نشان داده شده است.

با توجه به شکل (۱) مشاهده می‌شود که تیمار ۲ (نمونه حاوی ۵ درصد FPC) در تمام ویژگی‌های حسی بالاترین امتیاز را کسب نمود و پس از آن به ترتیب تیمار ۳ (نمونه حاوی ۷ درصد FPC)، نمونه شاهد، تیمار ۱ (نمونه حاوی ۲/۵ درصد FPC) و تیمار ۴ (نمونه حاوی ۱۰ درصد FPC) قرار داشتند. از نظر ویژگی طعم و مزه و رنگ پوسته نان، نمونه حاوی ۲/۵ درصد FPC، هیچ تفاوتی با نان شاهد نداشت ولی اختلاف نمونه حاوی ۵ درصد FPC با نمونه شاهد معنادار بود ($P < 0.05$).

شکل ۱- نمودار ارزیابی حسی نان شاهد و نان‌های غنی شده با FPC ماهی کپور نقره‌ای

همچنین بین نمونه‌های ۵ درصد و ۷ درصد FPC تفاوت معناداری وجود نداشت. نمونه نان حاوی ۱۰ درصد تفاوت معناداری را با نان شاهد و سایر نان‌ها نشان داد. از نظر بوی نان، نمونه‌های حاوی ۲/۵ و ۵ درصد FPC تفاوت معناداری را با نان شاهد نشان ندادند ولی اختلاف نمونه‌های حاوی ۷ و ۱۰ درصد FPC با نمونه شاهد معنادار بود

(P < 0.05). از نظر بافت مغز نان، به جز نمونه حاوی ۵ درصد FPC، در سایر تیمارها اختلاف معناداری با نمونه شاهد دیده نشد. به این ترتیب مخلوط کردن مقادیر مختلف FPC با آرد گندم، ویژگی های حسی نان تولیدی را تغییر داد و به دلیل این که نان های غنی شده با ۱۰ و ۲/۵ درصد FPC در تمامی ویژگی های حسی کمترین امتیازها را کسب نمودند، از تیمارهای مورد بررسی حذف شدند.

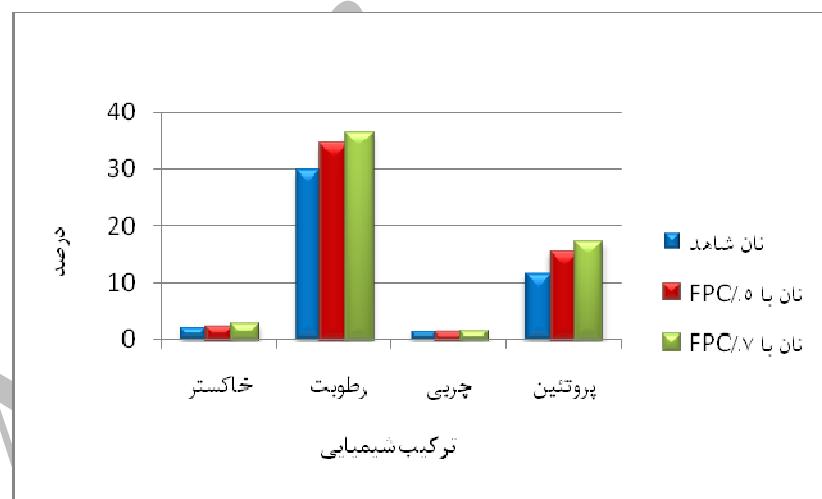
در جدول (۱) نتایج آزمون شیمیایی نان شاهد و نان های غنی شده با ماهی کپور نقره ای ارائه شده است.

جدول ۱- درصد ترکیب شیمیایی^{*} نان شاهد و نمونه های غنی شده با FPC ماهی کپور نقره ای

نمونه	پروتئین	چربی	رطوبت	خاکستر	کربوهیدرات
نان شاهد	۱۱/۴۳ ± ۰/۰۵۱	۱/۱۳ ± ۰/۰۱۶	۲۹/۶۹ ± ۰/۰۲۴	۲/۰ ۱۴ ± ۰/۰۲۷	۵۵/۷۴ ± ۰/۲۵۲
نان با ۵ درصد FPC	۱۵/۳۶ ± ۰/۰۵۱	۱/۱۴ ± ۰/۰۱۶	۳۴/۲۷ ± ۰/۰۲۸	۲/۲۲ ± ۰/۰۵۰	۴۷/۰ ۱ ± ۰/۱۳۷
نان با ۷ درصد FPC	۱۷ ± ۰/۰۴۲	۱/۱۵ ± ۰/۰۲۲	۳۶/۲۵ ± ۰/۰۵۶	۲/۴۲ ± ۰/۰۴۲	۴۳/۱۸ ± ۰/۱۵۴

*مقادیر ارائه شده در جدول ، میانگین سه تکرار هستند .

با توجه به جدول و شکل ارائه شده، میزان چربی بین نمونه ها تفاوت چندانی با یکدیگر نداشت. محتوی پروتئین، خاکستر و رطوبت نان های تهیه شده با FPC بالا تراز نان شاهد بود، طوری که میزان پروتئین در مخلوط ۵ و ۷ درصد FPC به ترتیب ۳/۹۳ و ۳/۵۷ درصد بیش از نان شاهد بود. افزایش میزان خاکستر در نان های غنی شده نیز نشان دهنده بالا بودن میزان مواد معدنی در FPC بود. افزایش میزان رطوبت در نان های غنی شده نسبت به نان شاهد نیز قدرت جذب رطوبت توسط FPC را نشان داد.

شکل ۲- ترکیب شیمیایی نان شاهد و نان های غنی شده با FPC ماهی کپور نقره ای

نتایج آزمون تعیین حجم مخصوص در جدول (۲) آمده است. همان طور که در جدول (۲) مشاهده می شود، افزودن FPC به میزان ۵ و ۷ درصد باعث کاهش حجم مخصوص نان های تهیه شده نسبت به نان شاهد شد. در سطح ۵ درصد تفاوت معناداری با گروه شاهد مشاهده نشد در حالی که بین سطوح ۵ و ۷ درصد اختلاف معناداری مشاهده شد (P < 0.05).

جدول ۲- مقدادیر وزن، حجم و حجم مخصوص نان شاهد و دو مخلوط FPC ماهی کپور نقره‌ای

نمونه	وزن (g)	حجم (cm ³)	حجم مخصوص (cm ³ /g)
نمونه شاهد	۵۰	۶۹۰	۱۳/۸۰
نان حاوی ۵ درصد FPC	۵۰	۶۸۹	۱۳/۷۸
نان حاوی ۷ درصد FPC	۵۰	۶۸۰	۱۳/۶۰

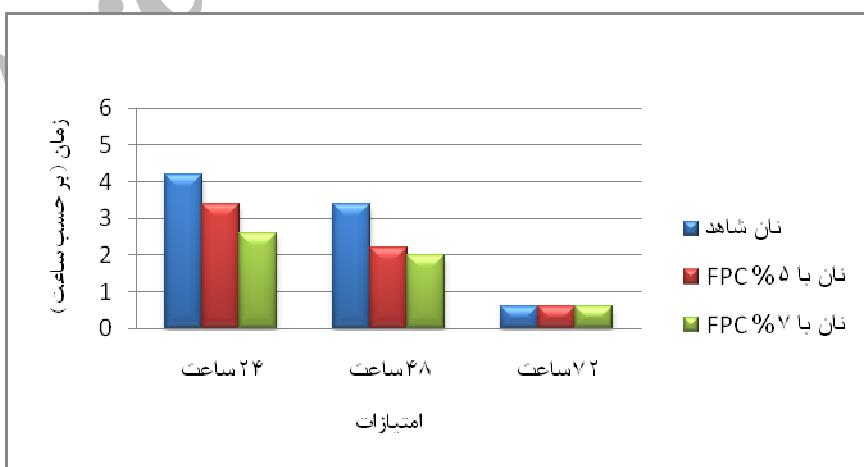
نتایج آزمون فاریونوگراف حاصل از تیمارهای مختلف آرد مخلوط با FPC و آرد شاهد در جدول (۳) آمده است:

جدول ۳- ویژگی‌های فاریونوگرام آرد گندم و دو مخلوط آرد گندم و FPC ماهی کپور نقره‌ای

نمونه	درصد جذب آب	زمان گسترش خمیر (دقیقه)	زمان مقاومت خمیر (دقیقه)	درجه سست شدن خمیر پس از ۱۰ دقیقه	ارزش والوریمتری
نمونه شاهد	۵۸/۸	۳/۵	۶/۳	۵۱	۷۵
آرد با ۵ درصد FPC	۵۹/۹	۲/۵	۵/۴	۷۳	۶۴
آرد با ۷ درصد FPC	۶۰/۴	۲/۲	۴/۹	۷۹	۵۸

همان گونه که در جدول (۳) مشاهده می‌شود، به موازات افزودن FPC و افزایش آن، جذب آب افزایش یافت ولی زمان مورد نیاز برای رسیدن به گسترش یا توسعه کامل خمیر و زمان مقاومت و پایداری خمیر در اثر افزودن FPC کاهش یافت. درجه سست شدن خمیرهای حاوی FPC نسبت به خمیر شاهد افزایش یافت. از مهم ترین فاکتورهای اندازه گیری شده در آزمون فاریونوگراف ارزش نانوایی یا والوریمتری آرد است، به این مفهوم که آرد مورد استفاده تا چه اندازه قابلیت پخت و تولید نان را دارد است که با افزودن FPC ، ارزش والوریمتری آرد کاهش یافت.

نتایج آزمون بیاتی در شکل (۳) نشان داده شده است. با توجه به شکل ارائه شده، تفاوت بین حاوی نمونه های حاوی ۵ و ۷ درصد FPC از نظر بیاتی پس از ۲۴ ساعت با نان شاهد معنادار بود ($P < 0.05$). همچنین بین دو نمونه نیز تفاوت معناداری وجود داشت. تفاوت بین نمونه حاوی ۵ درصد FPC از نظر بیاتی پس از ۴۸ ساعت با نان شاهد معنادار بود ولی بین دو نمونه ۵ و ۷ درصد تفاوت معناداری وجود نداشت. پس از ۷۲ ساعت در بیشتر نان ها کمک زدگی اتفاق افتاده بود و ارزیابی بیاتی از طریق قضاوت های انسانی محدود نبود.

شکل ۳- نمودار ارزیابی حسی بیاتی نان شاهد و نان های غنی شده با FPC ماهی کپور نقره‌ای

بحث و نتیجه گيري

اين تحقيق با هدف تهيه نان غنى شده با كنسانتره پروتئين ماهى انجام شد. اولين و مهم ترين نكته در تهيه اين محصول مقبوليت آن در ارزيايى حسی بود. نان غنى شده با ۵ درصد FPC بهترین امتياز را به دست آورد و قابل قبول ترين نمونه نان بود. امتياز طعم و مزه نان های توليدی با افزایش سطح غنى سازی کاهش یافت که اين کاهش امتياز در نان های حاوي ۱۰ درصد FPC به خوبی قابل مشاهده بود. البته اين حالت در مورد بوي نان نيز صدق می کرد، طوری که در نان حاوي ۱۰ درصد FPC، بوي استشمام شده خوشابند نبود. در مطالعه انجام شده توسط Chen و Kvitka (۱۹۸۲) نان گندم با ۵ و ۱۰ درصد FPC غنى سازی شد. اين بررسی نشان داد که ارزيايى حسی نان های تولید شده با افزایش ميزان FPC از ويژگی های خوبی برخوردار نبود و نان غنى شده با ۵ درصد FPC بيش از نان حاوي ۱۰ درصد FPC مورد قبول واقع شد. Yanez و همكاران (۱۹۶۹) نيز جهت غنى سازی نان از ۳، ۶، ۹ و ۱۲ درصد FPC استفاده نمودند که در نتایج ارزيايى حسی، نان حاوي ۳ درصد FPC هیچ تفاوتی با نان معمولی نداشت، نمونه غنى شده با ۹ درصد FPC به خوبی مورد قبول واقع شد ولی نان حاوي ۱۲ درصد FPC کاملاً طعم متفاوت داشته و مورد قبول واقع نشد. در اين مطالعه با افزودن مقادير ۲/۵، ۵، ۷ و ۱۰ درصد FPC رنگ نان ها تيره تر شد طوری که تيرگی رنگ، در نان حاوي ۱۰ درصد FPC به وضوح قابل مشاهده بود. نتایج مطالعه Nikkila و همكاران (۱۹۷۶) که بر روی غنى سازی نان های عربی و هندی با FPC انجام شد نيز تيرگی رنگ نان ها گزارش نمود. در مطالعه Yanez و همكاران (۱۹۶۹) نيز در نان های ۶ درصد و مقادير بالاتر، تيرگی رنگ نان گزارش شد. Chen و Kvitka (۱۹۸۲) نيز تيرگی رنگ نان ها را با افزایش ميزان استفاده از FPC گزارش نمودند. طبق نتایج اين بررسی امتياز بافت نان در نمونه های حاوي ۵ و ۷ درصد FPC نسبت به نان شاهد بالاتر بود، طوری که خاصیت ارجاعی و وجود حفرات منظم و کوچک ناشی از تخمیر در نان ۵ درصد بسیار مناسب تر از نان شاهد بود. در اين زمینه Kvitka و Chen (۱۹۸۲) وجود حفره را در مرکز نان های غنى شده با ۵ و ۱۰ درصد FPC گزارش نمودند که اين حالت مربوط به عدم استفاده از آب کافی در تهيه خمیر نان بود. در بررسی ارزش غذائي و ترکيب شيميايی نان شاهد و نان های غنى شده با ۵ و ۷ درصد FPC مشاهده شد که ميزان چربی نمونه ها، تفاوتی با يكديگر نداشت و دليل آن بود که كنسانتره پروتئين ماهى استفاده شده در اين بررسی داراي محتوى چربی پايان (۳۰/۰ درصد) بود، بنابراین تاثيری در چربی نمونه ها نداشت. محتوى پروتئين مخلوط نان های ۵ و ۷ درصد FPC به ترتيب ۳/۹۳ و ۵/۵۷ درصد بيش از نان شاهد بود. بدین صورت که ميزان پروتئين نان شاهد ۱۱/۴۳ درصد بود که اين ميزان با افزودن مقادير ذکر شده از FPC به ترتيب به ۱۵/۳۶ و ۱۷ درصد رسيد . نتایج مطالعه انجام شده توسط Taha و همكاران (۱۹۸۲) که بر روی غنى سازی نان توسط FPC انجام شد نيز نشان داد که ميزان پروتئين نان گندم معمولی ۱۱/۸۳ درصد بود که اين مقدار با افروزن FPC به ميزان ۵ و ۱۰ درصد به ترتيب به ۱۴/۵۰ و ۱۹/۱۹ درصد رسيد. در اين بررسی ميزان خاکستر مخلوط نان های حاوي ۵ و ۷ درصد FPC در مقایسه با نان شاهد افزایش نشان داد. بدین صورت که ميزان خاکستر در نان شاهد ۲/۰۱ درصد بود که در نان های غنى شده با ۵ و ۷ درصد FPC به ترتيب به ميزان ۲/۲۲ و ۲/۴۲ درصد افزایش یافت. اين افزایش ميزان خاکستر ناشی از تفاوت خاکستر آرد گندم (۰/۸۵ درصد) و FPC (۳/۳ درصد) می باشد که نشان از بالاتر بودن ميزان خاکستر در FPC است و در نتيجه آن نان غنى شده با املاح بيشتری می باشد. همچنان ميزان رطوبت بين نان شاهد و نان های غنى شده با ۵ و ۷ درصد FPC افزایش یافت. به عبارت ديگر ميزان رطوبت در نان شاهد ۲۹/۶۹ درصد بود که با افزودن FPC به ميزان ۵ و ۷ درصد به ترتيب به ۳۴/۲۷ و ۳۶/۱۵ درصد رسيد. Sidwell (۱۹۷۰) عنوان کرد که اين حالت می تواند به تمایل FPC به جذب آب بيشتر مربوط باشد که باعث می شود نان های حاوي FPC داراي رطوبت بيشتری نسبت

به نان شاهد باشند. نتایج آزمون فارینوگراف نیز این مطلب را تایید نمود. در این بررسی نتایج آزمون فارینوگراف آرد گندم حاوی FPC نشان داد که با افزایش میزان اختلاط FPC، میزان جذب آب افزایش پیدا کرد و آرد گندم حاوی ۷ درصد FPC بیشترین میزان جذب آب را داشت، زیرا افزایش مقدار پروتئین در مخلوط، ظرفیت جذب آب را بیشتر می‌کند. افزایش جذب آب سبب می‌شود تا شبکه گلوتنی هر چه منظم‌تر تشکیل شود و ساختار مناسب‌تری قبل از پخت نان به دست آید (یارمند، ۱۳۸۴). از دیگر نتایج منحنی فارینوگراف تغییرات پارامترهای رئولوژیکی مانند زمان گسترش خمیر و زمان مقاومت خمیر است که هر دو با افزودن FPC به میزان ۵ و ۷ درصد کاهش یافت. همچنین ارزش والوریمتری خمیر نیز کاهش یافت که از نظر به تاخیر انداختن بیاتی چندان رضایت بخش نبود. درجه سست شدن خمیر پس از زمان ۱۰ دقیقه، با افزودن FPC افزایش یافت و افزایش درجه سستی نشانگر کاهش تحمل خمیر نسبت به اختلاط بود. همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که جایگزینی آرد گندم با FPC در سطوح ۵ و ۷ درصد، سبب کاهش حجم مخصوص نان‌های غنی شده نسبت به نان شاهد شد و با افزایش نسبت جایگزینی، حجم مخصوص نان‌ها نیز کاهش یافت. Chen و Kvitka (۱۹۸۲) در بررسی خود عنوان می‌نمایند که کاهش حجم نان‌های غنی شده با FPC می‌تواند به دو دلیل باشد:

- ۱ - FPC بر خلاف گلوتن که پروتئین اصلی آرد گندم است فاقد گلیادین و گلوتنین است، و نقش و عمل این دو ترکیب در افزایش حجم نان بسیار تاثیر گذار است زیرا گلوتنین قدرت نگهداری گازهای تولید شده در مرحله تخمیر را دارد و عامل اصلی کشش پذیری خمیر است. از طرفی ایجاد چسبندگی خمیر نیز مربوط به گلیادین است. بنابراین طبیعی است که با جایگزینی FPC با آرد گندم و افزایش میزان FPC در فرمول نان میزان گلیادین و گلوتنین آرد گندم نیز کاهش یافته و از حجم نان‌های غنی شده با FPC کاسته می‌شود.
- ۲ - FPC باعث کاهش انبساط خمیر نان می‌شود که این حالت باعث ایجاد خمیرهای متراکم تری می‌گردد و به همین دلیل خمیرهای حاوی FPC به میزان آب و زمان بیشتری نیاز دارند تا به میزان حجم مشابه در نان‌های معمولی برسند.

در این تحقیق نتایج بررسی تاثیر کنسانتره پروتئین ماهی بر روند بیاتی نان بروشن نشان داد که با گذشت ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از پخت، نمونه نان شاهد دارای امتیاز بالاتری نسبت به نان‌های حاوی FPC بود، به عبارتی نان شاهد بیش از نان‌های حاوی FPC تازگی خود را حفظ نمود و افزودن FPC به خمیر نان از نظر به تاخیر انداختن بیاتی نان چندان رضایت بخش نبود. در نتیجه می‌توان گفت زمانی که بافت نان، حاوی FPC باشد، در گلوتن آن اثر نامطلوب ایجاد شده و باعث بیاتی آن می‌گردد. با گذشت ۷۲ ساعت، در نان‌های حاوی FPC کپک زدگی مشاهده شد و این در حالی بود که نان شاهد کمی دیرتر از نان‌های غنی شده دچار کپک زدگی شد. به همین دلیل ارزیابی بیاتی برای زمان‌های بیش از ۷۲ ساعت عملاً غیر ممکن بود. بنابراین، هم باید از نقطه نظر به تاخیر انداختن بیاتی و حفظ تازگی و رطوبت نان و هم در مورد کپک زدن آن تدبیری اندیشه شود. از نظر اقتصادی نیز می‌توان گفت که نان بروشن معمولی دارای قیمت ۵۰۰ ریال می‌باشد که با افزودن FPC به میزان ۵ درصد به قیمتی معادل ۱۰۰۰ ریال می‌رسد. بدیهی است که با استفاده از ماهیان ارزان قیمت‌تر در تهییه کنسانتره پروتئین ماهی و تولید آب و صنعتی این فرآورده، می‌توان قیمت تمام شده نان غنی شده با FPC را به پایین تر از این میزان نیز کاهش داد.

این مطالعه اهمیت تولید نان غنی شده با کنسانتره پروتئین ماهی با ویژگی‌های مطلوب حسی، رئولوژیکی و شیمیایی را مورد تایید قرار می‌دهد. غنی سازی آرد گندم با FPC به علت افزایش ارزش تغذیه‌ای نان تولید شده (محتوی پروتئین و مواد معدنی بالاتر) و جذب آب بیشتر سودمند می‌باشد و نان غنی شده با ۵-۷ درصد FPC دارای ارزش

غذایی و امتیازات حسی مناسبی می باشد. با توجه به کمبود مواد پروتئینی در رژیم غذایی بخش کثیری از افراد جامعه، خصوصاً کودکان و نوجوانان، لذا بهره گیری از نان غنی شده توسط کنسانتره پروتئین ماهی جهت استفاده عموم به ویژه در تغذیه مدارس توصیه می شود.

فهرست منابع

- پروانه، ویدا. ۱۳۷۷. کنترل کیفی و آزمایش های شیمیایی مواد غذایی. انتشارات دانشگاه تهران، ایران.
- رجب زاده، ناصر. ۱۳۸۰. تکنولوژی نان. انتشارات دانشگاه تهران، ایران.
- مجتبهد، داوود. ۱۳۸۲. گزارش طرح ملی بهینه سازی تولید و مصرف نان. وزارت بازرگانی، سازمان غله کشور.
- یارمند، محمد سعید و سیدین اردبیلی، سید مهدی. ۱۳۸۴. اثر گلوتون و آرد مالت جو بر روی بیاتی و کیفیت نان بربری. مجله علوم و کشاورزی ایران، ۳ : ۱۵-۱۱.
- American Association of Cereal Chemistry (AACC). 1983. Official method analysis (11th). Washington, DC.
- El-Badawy, T.A. 1997. Effect of sesame seed protein supplementation on the nutritional, physical and sensory properties of wheat flour bread. Food Chemistry Journal, 30: 33-37.
- FAO, 1986. Fish protein concentrate. Fisheries Technical Paper. Food & Agriculture Organization of United Nation, Rome, Italy.
- Jellinek, G. 1985. Sensory evolution of food theory and practices, 1:252-270 .
- Kvitka, E & Chen, F. 1982. Fish protein concentrate as a protein supplement in four baked product. Family and Consumer Sciences Research Journal, 11: 42-45.
- Nikkila, M.; Constantinides, S. & Thomas, L.M. 1976. Supplementation of Arabic and Indian bread with fish protein concentrate. Journal of Agriculture and Food Chemistry, 24:50-55.
- Panse, Y. 1961. Statistical method for agricultural workers. New Dehli: Indian Council of Agricultural Research, 13:167-185.
- Paramithiotis, S .1995. Application of selected starter culture for the production of wheat sourdough bread. Process Biochem, 42: 14-19.
- Piggott, J. 1984. Sensory analysis of food. APS Publisher, London, UK.
- Sidwell, V. 1970. Changes in physical and sensory characteristics of dough's and of bread containing various amounts of fish protein concentrate and lysine. Journal of Cereal Chem. 35: 27-31
- Spencer, M. 1971. Availability in man of protein and mineral from fish protein concentrate. The American Journal of Clinical Nutrient, 17:30-35.
- Stilling, B.R. 1971. Fish protein concentrate: A new source of dietary protein. Journal of American Oil and Chemistry, 48:55-59.
- Taha, F.; Attia, M. & Shehata, N. 1982. Protein enrichment of bread. Journal of Cereal Chem. 23:76-80.
- Yanez, E.; Ballester, D. & Maccion, A. 1969. Fish protein concentrate and sunflower press cake meal as a protein source for human consumption. The American Journal of Clinical Nutrient, 22: 60-66.